

passer til den Smødefommenhed, der sædvanlig vijes fra Udvalgets Side ligeoverfor saadanne Forhold. Naar saaledes f. Ex. den ærede Ordfører siger, at Manden kun var konstitueret og anfører det som Grund til ikke at give Understøttelse, da synes jeg, det er en underlig Grund; thi havde Manden været fast ansat, behøvede man ikke at komme og bede om Understøttelse til Enken, thi saa havde hun været pensionsberettiget. Da jeg imidlertid ikke har noget Haab om at faae Forslaget sat igjennem, idet ingen af Udvalgets Medlemmer er gaaet med dertil, skal jeg tillade mig at tage Forslaget Nr. 43 tilbage.

Formanden (Berg): Forslaget Nr. 43 er taget tilbage; optages dette Forslag af Rogen? (Ophold). Det er saaledes bortfaldet.

Marineministeren (Ravn): Jeg skal dernæst omtale Vædringsforslaget Nr. 51 og Underædringsforslag Nr. 52. I Anledning af, at Indtægterne ved Helsingørs Lodseri i Marts 1884 ere blevne saa meget betydelig mindre, har jeg, tilbøielig paa Grund af de Indstillinger, jeg har faaet fra Helsingørs Lodseri og Overlodsen, stillet et Forslag om at give en Understøttelse paa 15,500 Kr. fordelt paa en bestemt Maade til Lodseriet. Udvalget er ikke gaaet fuldt ind derpaa, idet det foreslaar Summen 15,500 Kr. rettet til 12,000 Kr.; men jeg for mit Vedkommende tror dog at turde udtale, og jeg antager ogsaa, at Lodseriet er af samme Ansættelse, at det er med Taknemlighed, man modtager de 12,000 Kr. Hvad angaar den Maade, hvorpaa den ærede Ordfører bemærkede, at Udvalget havde tænkt sig Beløbet fordelt, da har jeg Intet at indvende derimod. Naar den ærede Ordfører omtalte, at det var tvivlsomt, hvorvidt Lodsinpektorerne burde tages med ved denne Fordeling eller ikke, skal jeg dertil blot bemærke, at det er tilfældigt, at Lodsinpektøren ikke staar nævnt i Skrivelsen fra mig til Udvalget, men han findes nævnt i den fuldstændige Fordelingsliste. Han er nemlig lønnet paa lignende Maade som Lodserne, han har halvanden fast Lodses Part, og det er altsaa rimeligt, at han ogsaa faar en af disse Parter. Enhver af disse vil, saavidt jeg kan se, blive 266²/₃ Kr., deri indbefattet Lodsinpektøren og Lodsbogholderen, medens Pensionisterne faae Halvdelen af dette Beløb, og Reservelodserne og Extralodserne ville, i Genhold til hvad jeg foreslog, faae henholdsvis 200 Kr. og 100 Kr. — Der staar nu blot tilbage at omtale de Forslag, som jeg

igjen har stillet til 3die Behandling, og som vare nægtede ved 2den Behandling. Jeg skal imidlertid kun omtale dem ganske kort, idet jeg selvfølgelig senere faar Leilighed til at omtale disse Forslag nærmere, idet det er to Efterbevillinger. Jeg skal blot med Hen syn til Vædringsforslaget under Nr. 53 bemærke, at det gik ud paa et Beløb af 33,000 Kr., som ere benyttede til Reparation af et Fyrskib. Alle, og naturligvis Udvalget med, ere enige om, at det var en aldeles nødvendig Udgift, som maatte afholdes, men det, hvorpaa Udvalget støtter sin Nægtelse, er, at det siger, at Ministeriet burde have vidst i Forveien, at denne Udgift maatte komme, og i sin Tid have opført den paa Finantsloven. Det er jo imidlertid aldeles umuligt i Forveien at vide, hvad en saadan Reparation vil koste, men jeg vil indrømme, at man nok kunde forudsæ, at den vilde komme, og man kunde derfor have grebet i Lusten et eller andet Beløb, thi disse Reparationer variere, tror jeg, fra mellem 4,000 Kr. og 40,000 Kr., og man kunde altsaa have taget et Middelbeløb og opført det paa Finantsloven. Naar dette ikke er sket, er Grunden ganske simpelt den, at enten det er rigtigt eller galt, er noget Saadant aldrig før sket med Fyrskibene, man har altid taget dem ind og repareret dem og derefter sat Udgiften paa Tillægsbevillingen. Det er muligt, at det i og for sig ikke er rigtigt at gjøre det, men det er jo af den Slags Ting, som er af mere formel Bestaendighed, idet Alle maa være enige om, at Udgiften er nødvendig. Det andet Beløb er med Hen syn til Pantserfivnen. Der har Udvalgets Flertal bemærket, at det stod til mig at begrænse Udgifterne, naar man saa, at de bleve større end beregnede. I denne Anledning vil jeg sige, at naar man en Gang er i Færd med at foretage saadanne Pantserfydningsforsøg, vil man gjerne have Nytte af dem, og naar man har begyndt paa dem, saa at standse, naar man ser at Summen løber høiere op end paaregnet, gaar ikke an. Jeg er overbevist om, at vi, ved at foretage disse Pantserfydninger, har i Svar Hvitfeldt sparet en Sum, som maaske er ti Gange saa stor som Overstridelsen. Men jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa; Spørgsmaalet vil jo blive henvist til Statsrevisionen og forventes at komme til Behandling her ved en senere Leilighed.

Sirke- og Undervisningsministeren (Scavenius): Under Nr. 29 har jeg stillet Forslag om, at der af Højskolekonten skal kunne anvendes 350 Kr. til Bestribelse af Udgifterne ved en særskilt Skolelærers